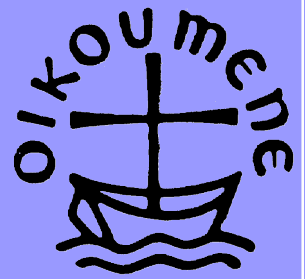

„Az Úr közel!”

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2022. január

A MEÖT közelgő eseményei:

A MEÖT legfrissebb éves programja mindig letölthető:
<http://meot.hu/dokumentumok/2022akt/2022-program.pdf>

Január 4. kedd 11.00:	Felügyelőbizottság alakuló ülése
Január 16. vasárnap 18.00:	Ökumenikus Imahét országos nyitó istentisztelet (Deák téri evangélikus templom)
Január 24. hétfő 11.00:	Elnökségi ülés
Január 31. hétfő 12.30:	Missziói és Evangelizációs Bizottsági ülés
Február 1. kedd 10.00:	Theológiai Szemle Szerkesztőbizottsági ülés
Február 1. kedd 15.00:	Október a Reformáció Hónapja Bizottsági ülés
Február 3. csütörtök 14.00:	Szociáletikai Bizottsági ülés
Február 5. szombat 10-15 ó.:	Világimanap előkészítő konferencia, Női Bizottság
Február 7. hétfő 11.00:	Vallásközi Dialógus Bizottsági ülés
Február 8. kedd 12.30:	Teológiai és Keresztény Egység bizottsági ülés
Február 9. szerda 13.00:	Női bizottsági ülés
Február 10. csütörtök 12.00:	Ifjúsági Bizottsági ülés

Mennyei polgárok

Isten gyermekei, mennyei polgárok, ott nincs határország, nincsenek határok. Isten országa itt, szemmel nem látható, lehet égi polgár, minden földi lakó, ha hite kezével Jézust megragadja, világ örömeit, Jézusért elhagyja. Mennyei polgárság, szebb, jobb a földinél, mindent megtalált az, aki már abban él. Isten országában, rend van és tisztaság, tiszteletet vált ki, mennyei szolgaság. Mennyei polgárnak, soha nem lesz éje, étele - itala, Isten szent igéje. De mennyei polgár, nem is vágyik másra, csak egyetlen csodás, égi utazásra! Őt nem tartja vissza, múló földi telke, mennyei szent honba, szárnyal fel a lelke! Ott nem hervadnak el a lombok, virágok, gyönyörködnek bennük, mennyei polgárok. Állandó szépségre vágyik, minden ember, soha nem feledí, ha meglátja egyszer, az új földön: azt a csodaszép országot, fényben, ragyogásban, égi mennyországot! Abban: örömlünknek vége, soha nem lesz, érte: hálaimánk, szállhat az Istenhez!

Pecznyik Pál

Hajdú Zoltán Levente

református lelkipásztor

írta

Karácsonyi és újévi igei üzenet – a 2021. és 2022. év fordulóján

Keresztyén Testvéreim!

Van-e a valamire való egyháztagok között bárki is, aki ne ismerné kívülről ezt az igeverset, amelyet az „evangélium szíve”-ként szokás említeni? „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16.) A karácsony az a világtörténelmi esemény, amit ez az igevers úgy fogalmaz meg, hogy Isten az Ő Fiát, azaz Jézus Krisztusban Önmagát adta, mert megmentő szeretetét a legkézzelfoghatóbban akarta valóságossá tenni teremtménye, az ember számára.

De miért? Miért tette ezt Isten? Miért szánta rá magát erre a logikailag alig, vagy egyáltalán nem is értelmezhető lépésre, hogy Ő, az EGY és MINDENHATÓ Isten emberként, azaz a földi valóság keretei közé „szorítva be” Önmagát, eljőjön közénk? Nem, nem azért, mert neki volt szüksége erre! Nem neki, hanem nekünk. Egészen pontosan és egészen személyesen: nekem és neked. Mert minden karácsonykor valójában az az öröme, hogy újra meg újra fel-, illetve elismerem az én világban való és önmagamban való létem elveszettségét, de ebből a felismerésből, vagy fogalmazhatok úgy: Isten előtti megadásból, ön-átadásból fakad a csoda, az új élet-csoda valósága, befogadhatósága, átélhetősége is! Hogy az, akiért Jézus megszületett, az az ember, az a megmentésre szoruló, de meg is mentett ember, az én vagyok.

És akkor meg is érkeztünk ehhez a karácsonyhoz, 2021 karácsonyához. Egy emlékezetes év emlékezetes karácsonyához. Emlékezetes? Az internet tele volt már tavaly is és tele van az idén is viccesnek szánt úgynevezett „mémekkel”, azaz rajzokkal, képekkel, filmcsekkel, amelyek a mögöttünk hagyott évre, vagyis már két évre vonatkozóan azt az üzenetet hordozzák, hogy legyünk már minél hamarabb túl rajtuk. Mert ezek az évek tele voltak, vannak egy csomó negatív dologgal, eseménnyel, és lehetőleg szóba se hozzuk többé ezeket az éveket, felejtsük el őket, úgy ahogy vannak.

Közben pedig én egyre inkább azt érzem, az fogalmazódik meg bennem, hogy nagyon is világosan, nagyon is élesen EMLÉKEZNÜNK KELL ezekre az évekre! A múlt évre is, az első „Covid-évre”, meg erre az évre is, amelynek naptári végpontjához érve, amikor fizikailag is a legmélyebb a sötétség, akkor jön el, hasít bele ebbe a mély, széttziláló, ijedt, kilátástalan emberi elveszettségbe a krisztusi öröme, a megváltás, a megtartás evangéliuma: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16.)

Keresztyén Testvéreim! Az ószövetség, annak mentén pedig az egész zsidó vallás, vallásosság, meghatározó részben az emlékezésre épül. Például Mózes 5. könyvében ezt olvassuk: „*Tanítsátok meg ezeket a fiaitoknak is: ezekről beszélj, akár a házadban vagy, akár úton jársz, akár lefekszel, akár fölkelés! Írd föl azokat házad ajtófélfáira és a kapuidra, hogy hosszú ideig élhessetek ti és a ti fiaitok azon a földön, amelyről megesküdött atyáitoknak az Úr, hogy nekik adja, amíg csak ég lesz a föld felett.*” (5Móz 11,19-21.) De mit kell megtanulnunk? Mit kell az utánunk következő generációknak is megtanítanunk? Azaz mire kell emlékeznünk?

Az ószövetség népe emlékezetébe, emlékezetkultúrájába ez úgy ivódott, sőt égett bele, hogy a nép újra meg újra letérve az Isten által kijelölt útról, újra meg újra a pusztulás szélére sodródott, de Isten újra meg újra megmentette az Őhöz megteremtőket. ... És ez, pontosan ez a karácsony krisztusi üzenete is! És talán különösen is látványosan és emlékezetesen ez ezeknek a „Covid-éveknek” az üzenete is. Hogy önfeledt önhittségünkben, hogy ez a világ a miénk, és ezen a világon, illetve ezzel a világgal bármit megtehetünk, odáig jutottunk, hogy az általunk előidézett ökológiai katasztrófa mellé sikerült egy egészségügyi katasztrófát is összehoznunk — hála a féktelen utazgatási kedvünknek és a csillapíthatatlan gazdasági profitszerzési vágyunknak.

És most, persze ijedten, félve, többnyire a sötétben tapogatózva: szeretnénk megtalálni a kiutat, a megmenekülés útját. A megmenekülés útja pedig, ... és ezt bizony kellő alázattal mi is megtanulhatjuk az előttünk járt generációk történelmi katasztrófáinak történelmi felismeréseiből, ... közelebről: a nagy történelmi katasztrófákat szinte szükségszerűen követő nagy lelkeségi ébredésekből, hogy a megmenekülés útja ma is Krisztushoz vezet, pontosabban Krisztustól, Krisztusból indul. Aki nem ünnepi díszletként, mint magatehetetlen kisjézuska fekszik a jászolban, hanem aki a megmenekülésünk, az életben maradásunk egyetlen lehetősége! És akihez, aki felé akár egyszerű pásztorok vagyunk, akár „királyok”, aki felé, ha élni akarunk: akkor el kell indulnunk!

És aki felé nem csak elindulnunk kell, hanem akihez meg is kell érkeznünk! Aki előtt le is kell borulnunk! Aki elé mindent, amit a magunk kincsének tudunk, gondolunk, le kell tennünk! Hogy Tőle új kincset, igazi kincset, az élet egyetlen valódi kincsét, a lélek szerinti, a megmentett, az üdvösségre találó életet megkaphassuk. Mert – és ezt soha, soha el ne feledd – minden karácsonykor valójában ez az örömezenet, hogy újra, meg újra fel-, illetve elismerem az én világban való és önmagamban való létem elveszettségét, de ebből a felismerésből, vagy fogalmazzak úgy: Isten előtti megadásból, ön-átadásból fakad a csoda, az új élet-csoda valósága, befogadhatósága, átélhetősége is! Hogy az, akiért Jézus megszületett, az az ember, az a megmentésre szoruló, de meg is mentett ember, az én vagyok.

Milyen hatalmas kegyelem, hogy a 2022. évet ezzel a felszabadító bizonyossággal, úgy is mint élet-hitvallással kezdhetem! AMEN

Kedves Testvéreink!

Havi hírlevelünkbe, amely számos felekezet gyülekezeteibe, gyülekezeti tagságának körébe jut el elektronikus úton, szeretettel várjuk ökumenikus tárgyú híreiket, beszámolóikat!

Egyúttal felhívjuk kedves figyelmüket, hogy a hírlevél e-mailben továbbküldhető, illetve, ha van olyan ismerősük, aki havonta szeretné megkapni a hírlevelet, akkor a MEÖT e-mail címére (oikumene@meot.hu) küldött levélben adják meg az e-mail címet, és a következő hónaptól eljuttatjuk a hírlevelünket!

Testvéri szeretettel: „Az Úr közel!” hírlevél szerkesztői

*“Láttuk az ő csillagát napkeleten,
és eljöttünk, hogy imádjuk őt.”
(Mt 2, 2)*

A
MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA

meghívja

az

ÖKUMENIKUS IMAHÉT **nyitó istentiszteletére**

Szentbeszédet mond:

Dr. Erdő Péter
bíboros

Igét hirdet:

Balog Zoltán
református püspök

Időpont:

2022. január 16. vasárnap 18⁰⁰ óra

Helyszín:

Deák téri evangélikus templom

(1052 Budapest, Deák Ferenc tér 4.)